

Torsdagen den 19 januari 2017

P8_TA(2017)0010

En europeisk pelare för sociala rättigheter

Europaparlamentets resolution av den 19 januari 2017 om en europeisk pelare för sociala rättigheter (2016/2095(INI))

(2018/C 242/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artikel 9 i EUF-fördraget, som kräver att EU ska främja hög sysselsättning, garantera ett fullgott socialt skydd, bekämpa social utestängning och säkerställa en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor,
- med beaktande av artiklarna 151–156 i EUF-fördraget,
- med beaktande av deklarationen av den 9 maj 1950, som uppmanade till ”utjämning och förbättring av levnadsvillkoren” för arbetstagare,
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan, tilläggsprotokollet till detta och den reviderade versionen av detta, som trädde i kraft den 1 juli 1999, särskilt del I och del II samt artiklarna 2, 4, 16 och 27 i sistnämnda direktiv, om rätt till lika möjligheter och lika behandling för arbetstagare med familjeansvar,
- med beaktande av Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som ratificerades av EU 2010,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter, som trädde i kraft 1990,
- med beaktande av gemenskapsstadgan om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter, som antogs den 9 december 1989,
- med beaktande av målen för hållbar utveckling till 2030 som antogs av FN 2015 och gäller för hela världen, inklusive EU,
- med beaktande av rådets direktiv 2010/18/EU av den 8 mars 2010 om genomförandet av det ändrade ramavtalet om föräldraledighet som ingåtts av BUSINESSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS och om upphävande av direktiv 96/34/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av konventioner och rekommendationer som utarbetats av Internationella arbetsorganisationen (ILO),
- med beaktande av Europarådets europeiska balk om social trygghet och protokollet till detta, som är ett grundläggande europeiskt instrument för minimiharmonisering av sociala trygghetssystem där det fastställs minimistandarder som de avtalslutande parterna får överskrida,
- med beaktande av rapporten från FN:s oberoende expert om äldre personers åtnjutande av alla mänskliga rättigheter,
- med beaktande av befintlig unionslagstiftning, mekanismer för politisk samordning och finansieringsinstrument på områdena sysselsättning, socialpolitik, ekonomisk och monetär politik, den inre marknaden, den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital, Europeiska socialfonden, samt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning,

⁽¹⁾ EUT L 68, 18.3.2010, s. 13.

Torsdagen den 19 januari 2017

- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 25–26 mars 2010 och den 17 juni 2010, samt kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande om rådets rekommendationer och slutsatser om integrering av romer,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 20 februari 2013 *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid* ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 7 december 2015 om främjandet av den sociala ekonomin som en viktig drivande faktor för ekonomisk och social utveckling i Europa,
- med beaktande av direktivet om likabehandling i arbetslivet ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktivet om mammaledighet (COM(2008)0637),
- med beaktande av direktivet om skriftliga meddelanden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av direktivet om visstidsarbete ⁽⁵⁾,
- med beaktande av direktivet om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag ⁽⁶⁾,
- med beaktande av direktivet om deltidsarbete ⁽⁷⁾,
- med beaktande av direktivet om likabehandling i arbetslivet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens politiska riktlinjer *En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring*, framlagda av Jean-Claude Juncker den 15 juli 2014,
- med beaktande av de fem ordförandenas rapport av den 22 juni 2015 om färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 mars 2016 om samråd om en europeisk pelare för sociala rättigheter (COM(2016)0127), och bilagorna till detta,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juni 2016 *Europeisk agenda för delningsekonomin* (COM(2016)0356),

⁽¹⁾ EUT L 307, 18.11.2008, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 59, 2.3.2013, s. 5.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 inrättandet av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2.12.2000, s. 16).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet (EGT L 288, 18.10.1991, s. 32).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 10.7.1999, s. 43.)

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/104/EG av den 19 november 2008 om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (EUT L 327, 5.12.2008, s. 9).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS – Bilaga: Ramavtalet om deltidsarbete (EGT L 14, 20.1.1998, s. 9).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, 19.7.2000, s. 22);

Torsdagen den 19 januari 2017

- med beaktande av kommissionens meddelanden om integrering av romer (COM(2010)0133, COM(2011)0173, COM(2012)0226, COM(2013)0454, COM(2015)0299, COM(2016)0424),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 oktober 2016 om ungdomsgarantin och sysselsättningsinitiativet för ungdomar efter tre år (COM(2016)0646),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 21 mars 2014 om tillämpningen av direktiv 2008/104/EG om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (COM(2014)0176),
- med beaktande av EESK:s yttrande SOC 520 från den 17 september 2015 om principer för effektiva och tillförlitliga välfärdssystem ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2016 om de strategiska prioriteringarna för kommissionens arbetsprogram 2017 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2013 med rekommendationer till kommissionen om information till och samråd med anställda, planering och hantering av omstruktureringar ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2015 om mammaledighet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2014 om EU:s strategi mot hemlöshet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2015 om EU:s strategi för jämställdhet efter 2015 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 oktober 2015 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens strategiska engagemang för jämställdhet 2016–2019,
- med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten (2011–2020),
- med beaktande av sin resolution av den 24 november 2015 om att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2015 om EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 april 2016 om att uppnå målet för fattigdomsbekämpning mot bakgrund av hushållens ökande kostnader ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2016 om genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, med särskilt beaktande av de avslutande iakttagelserna från FN:s kommitté för konventionen ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 13, 15.1.2016, s. 40.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0312.

⁽³⁾ EUT C 440, 30.12.2015, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT C 353, 27.9.2016, s. 39.

⁽⁵⁾ EUT C 482, 23.12.2016, s. 141.

⁽⁶⁾ EUT C 407, 4.11.2016, s. 2.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0351.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0401.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0411.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0136.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0318.

Torsdagen den 19 januari 2017

- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2016 om social dumpning i Europeiska unionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2016 om inrättande av gynnsamma arbetsmarknadsvillkor för balans mellan arbetsliv och privatliv ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 oktober 2016 om behovet av en europeisk återindustrialiseringspolitik mot bakgrund av fallen med Caterpillar och Alstom ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om att skapa en konkurrenskraftig arbetsmarknad i EU för 2000-talet: att matcha kompetens och kvalifikationer med efterfrågan och arbetstillfällena som ett sätt att ta sig ur krisen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2016 om kompetenshöjande åtgärder för att bekämpa ungdomsarbetslöshet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 november 2012 om en social investeringspakt – som ett svar på krisen ⁽⁶⁾, och kommissionens paket om sociala investeringar av den 20 februari 2013, inbegripet kommissionens rekommendation *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid*,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om romer ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Eurofound's ordbok om förhållandet mellan arbetsmarknadens parter,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2014 om löner i Europa på 2000-talet,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2014 om tillgången till hälso- och sjukvård i kristider,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2015 om tillgång till sociala förmåner och minskning av det bristande utnyttjandet,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2015 om nya anställningsformer,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2016 om undermåliga bostäder i Europa och kostnader och konsekvenser av detta,
- med beaktande av Eurofound's kommande översiktsrapport om den sjätte undersökningen om arbetsvillkor i Europa för 2016,
- med beaktande av ILO:s studie från 2016 *Building a social pillar for European convergence*,
- med beaktande av det arbete som utförs av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), särskilt dess övervakning av migranter och minoriteter och rapporter om allvarlig arbetskraftsexploatering, barnskyddssystem och rätten till eget boende för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av domstolens dom i mål C-266/14 av den 10 september 2015 om arbetstidens förläggning för arbetstagare som saknar en fast bestämd arbetsplats eller en arbetsplats där arbetet vanligtvis utförs,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0346.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0338.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0377.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0321.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0008.

⁽⁶⁾ EUT C 419, 16.12.2015, s. 5.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0085, P7_TA(2010)0312, P7_TA(2011)0092, P7_TA(2013)0545, P7_TA(2013)0594 och P8_TA(2015)0095.

Torsdagen den 19 januari 2017

- med beaktande av domstolens dom i de förenade målen C-8/15 P till C-10/15 P (Ledra Advertising m.fl.) av den 20 september 2016 som stärker medborgarnas grundläggande rättigheter gentemot kommissionen och Europeiska centralbanken i samband med antagandet av samförståndsavtal på Europeiska stabilitetsmekanismens vägnar,
- med beaktande av de gemensamma analyserna från arbetsmarknadens parter i Europa, BusinessEurope, CEEP, EFS och UEAPME från oktober 2007 om huvudutmaningar för de europeiska arbetsmarknaderna (Key Challenges facing European Labour Markets) och från juli 2015 om en fördjupad arbetsmarknadsanalys från de europeiska arbetsmarknadsparterna (In-depth employment analysis by the European social partners),
- med beaktande av det gemensamma yttrandet från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd om den europeiska pelaren för sociala rättigheter som godkändes av rådet den 13 oktober 2016,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0391/2016), och av följande skäl:
  - A. EU måste reagera snabbt och synbart på den ökade frustrationen och oron bland många människor över osäkra framtidsutsikter, arbetslöshet, växande ojämlikhet och brist på möjligheter, särskilt för ungdomar. Det offentliga samrådet om den europeiska pelaren för sociala rättigheter som kommissionen genomförde fram till december 2016 har utvecklats till en grundlig reflektion över befintliga sociala regelverk och en bred diskussion bland arbetsmarknadens parter, de nationella regeringarna och parlamenten, det civila samhället och EU:s institutioner om framtiden och uppbyggnaden av en europeisk social modell för framtiden. Denna debatt kan bidra till att rikta uppmärksamheten mot EU:s grundläggande värderingar och det faktum att Europa globalt sett har avancerade arbetsmässiga och sociala normer och sociala trygghetssystem. Debatten om den europeiska pelaren för sociala rättigheter och de nödvändiga åtgärder som ska vidtas som uppföljning till denna kan också bidra till att skapa en fastare grund för det europeiska projektet och stärka människors känsla av delaktighet i den europeiska integrationsprocessen.
  - B. EU behöver fortsätta utvecklingen av en europeisk social modell som integreras i en social marknadsekonomi, ger människor större egenmakt och möjliggör ett hållbart välbefinnande och hög produktivitet baserad på solidaritet, social rättvisa och lika möjligheter, en rättvis fördelning av rikedom, solidaritet mellan generationerna, rättsstatsprincipen, icke-diskriminering, jämställdhet, universella och högkvalitativa utbildningssystem, arbetstillfällen av hög kvalitet och hållbar och inkluderande tillväxt på lång sikt, i linje med de globala målen för hållbar tillväxt – en modell som genuint syftar till full sysselsättning, säkerställer fullgott socialt skydd och grundläggande tjänster av god kvalitet för alla, bekämpar ekonomisk orättvisa, ger människor i utsatta situationer större egenmakt, bekämpar fattigdom och social utestängning, ökar deltagandet i samhällslivet och i det politiska livet samt förbättrar levnadsstandarden för alla människor i EU genom att leva upp till de mål och de rättigheter som fastställs i unionsfördragen, stadgan om de grundläggande rättigheterna och den europeiska sociala stadgan.
  - C. Kommissionen har förbundit sig att uppnå ett "socialt AAA-kreditbetyg" för EU och förväntas under våren 2017 lägga fram ett förslag till en europeisk pelare för sociala rättigheter som kommer att främja välfungerande och inkluderande arbetsmarknader och välfärdssystem i de deltagande medlemsstaterna och fungera som en kompass för förnyad konvergens uppåt genom att i) uppdatera befintlig EU-lagstiftning, ii) förbättra EU:s ram för samordning av den ekonomiska och sociala politiken, bland annat genom social riktmärkning av nationella reformåtgärder utan att ineffektiva parallella strukturer för den skull skapas, samt att iii) säkerställa relevant finansiellt stöd på nationell och europeisk nivå. Parlamentet, som väljs direkt av EU-medborgarna, har ett grundläggande ansvar och en roll att spela vid utformningen och antagandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter.
  - D. De ekonomiska och sociala politikområdena är avsedda att tjäna folket, bland annat genom att främja en hållbar och socialt ansvarsfull ekonomisk verksamhet på lika villkor, och människorna är också den viktigaste faktorn för ett företags konkurrenskraft och för att hela ekonomin ska fungera väl.

Torsdagen den 19 januari 2017

- E. En social dialog kan bidra positivt till tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft. Unionen ska erkänna och främja den roll som arbetsmarknadens parter spelar, underlätta dialogen mellan dem och respektera deras oberoende, bland annat när det gäller lönesättning, rätten att förhandla, ingå och genomdriva kollektivavtal samt rätten att vidta kollektiva åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör uppmuntra arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna att fastställa högre normer än de man enats om på europeisk nivå. Kommissionen ska samråda med arbetsmarknadens parter om den möjliga inriktningen av en unionsåtgärd på det socialpolitiska området. Det behövs fortsatt stöd till social dialog på alla nivåer.
- F. Det är av avgörande betydelse att företagen agerar på ett socialt ansvarsfullt sätt, med verklig hänsyn till hållbarhet och samhällets intressen. Det är viktigt att arbetstagarna är delaktiga i beslutsfattandet. Företagen i den sociala ekonomin, såsom kooperativ, utgör goda exempel när det gäller att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet, stödja social integration och främja en aktiv ekonomi.
- G. De grundläggande sociala rättigheterna gäller alla människor i EU och EU:s befintliga regelverk om arbets-, produkt- och tjänstemarknader gäller för alla medlemsstater. Den ekonomiska integrationen gör medlemsstaterna beroende av varandra vad gäller deras förmåga att garantera anständiga arbetsförhållanden och bevara den sociala sammanhållningen. En fungerande inre marknad kräver solida grundläggande sociala rättigheter för arbetstagare för att förhindra konkurrens på grundval av arbetsförhållanden. Subsidiaritetsprincipen, enligt definitionen i fördragen, rättfärdigar åtgärder på unionsnivå på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar. Uppnåendet av EU:s sociala mål beror också på nationell lagstiftning och på välutvecklade nationella sociala system. Regionala skillnader mellan lönenivåer och sociala trygghetssystem är i viss mån oundvikliga, men försiktighet bör iaktas så att de inte skapar påfrestningar nedåt på levnads- och arbetsvillkor. Det uppåtgående ekonomiska och sociala konvergensen är mycket viktig för en väl fungerande union. Unionen harmoniserar inte de nationella sociala trygghetssystemen utan samordnar dem, främjar deras utveckling och underlättar effektiv social trygghet för personer som utövar sin rätt till fri rörlighet. Lagstiftningens utveckling måste hålla jämna steg med teknisk och annan innovation för att tillhandahålla rättssäkerhet och främja den ekonomiska utvecklingen genom rättvis konkurrens. Genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter kommer att kräva insatser på flera nivåer, sektorsövergripande metoder och intressenternas fulla medverkan. Bestämmelser om arbetstagares vilotid bör i förekommande fall beakta en gemensam vilodag per vecka som upprätthålls av traditionen och sederna i landet eller regionen.
- H. Europeiska välfärdsstater behöver uppdateras och stärkas för att stödja uppåtgående övergångar till och inom arbetsmarknaden och upprätthålla ekonomisk trygghet under människors liv. I takt med att arbetsmarknaden blir alltmer komplex är det naturligt att också välfärdsstaten anpassar sina mekanismer och instrument för att korrekt kunna hantera de olika sociala risker som växer fram. Denna uppdateringsprocess bör också förbättra människors tillgång till och interaktion med välfärdsstaten och underlätta tillämpningen av de relevanta bestämmelserna, inbegripet för små och medelstora företag. Välfärdsstaternas roll begränsar sig emellertid inte till arbetsmarknaden. Den omfattar bland annat driften av sociala trygghetssystem, kampen mot fattigdom och social utestängning samt investeringar i utbildning, barnomsorg, hälso- och sjukvård, sociala tjänster och andra grundläggande tjänster. Begreppet "sociala investeringar", som utgör stöd för människors utveckling från tidig barndom till ålderdom, har en avgörande roll när det gäller att göra det möjligt för människor att delta fullt ut i samhället och ekonomin på 2000-talet. En stor insats kommer att behövas för att nå fattigdomsminskningen och målet om social delaktighet i Europa 2020-strategin. Bostäder är ett akut problem i många medlemsstater och många hushåll lägger en stor andel av sin disponibla inkomst på boende- och energikostnader.
- I. ILO:s rekommendation 202 föreskriver att sociala grundskydd bör omfatta åtminstone följande grundläggande sociala trygghetsgarantier: a) Tillgång till en nationellt angiven mängd varor och tjänster, särskilt nödvändig hälso- och sjukvård samt modrvård, som uppfyller kriterierna tillgänglighet, åtkomlighet, acceptans och kvalitet. b) Grundläggande inkomstrygghet för barn, åtminstone på en nationellt fastställd miniminivå, med tillgång till födoämnen, utbildning,

Torsdagen den 19 januari 2017

vård och andra nödvändiga varor och tjänster. c) Grundläggande inkomstrygghet, åtminstone på en nationellt fastställd miniminivå, för personer i förvärsaktiv ålder som inte lyckas skaffa tillräckliga inkomster, särskilt i fall av sjukdom, arbetslöshet, moderskap och invaliditet. d) En grundläggande inkomstrygghet, åtminstone på en nationellt fastställd miniminivå, för äldre personer. Man bör i den europeiska pelaren för sociala rättigheter ta hänsyn till denna definition och sträva efter att se till att denna typ av grundläggande socialt skydd till fullo uppnås och helst överskrids i alla medlemsstater. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har lämnat ett värdefullt bidrag i detta avseende genom att enas om principer för effektiva och tillförlitliga välfärdssystem.

- J. Alla EU-medlemsstater står inför vissa utmaningar på sysselsättningsområdet och på det sociala området. Förverkligandet av sociala rättigheter beror också på strategier och instrument till stöd för territoriell sammanhållning, särskilt i regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade, demografiska eller strukturella ekonomiska nackdelar, inte minst i regioner med låg befolkningstäthet och spridd befolkning eller i de yttersta randområdena. Ökade strategiska investeringar och stöd för sammanhållning behövs i mindre gynnade regioner i syfte att göra dem mer konkurrenskraftiga, förbättra deras socioekonomiska struktur och förebygga ytterligare avfolkning. På grund av sitt nuvarande makroekonomiska regelverk står euroområdet inför särskilda utmaningar när det gäller att uppfylla fördragets mål om sysselsättning och sociala villkor. En återuppbyggnad av adekvat socioekonomisk trygghet för att uppväga denna ökade inre flexibilitet kan därför kräva att man överväger särskilda sociala mål, standarder och/eller finansiella instrument för euroområdet.
- K. De europeiska arbetsmarknaderna utvecklas allt oftare i riktning mot atypiska anställningsformer eller sådana som skiljer sig från standarden, såsom tillfälliga anställningar, ofrivilligt deltidsarbete, tillfälligt arbete, säsongsarbete, behovsarbete, beroende egenföretagare eller arbete som förmedlas av digitala plattformar. Fasta anställningar fortsätter dock att bidra mest till sysselsättningsökningen och har vuxit snabbare än visstidsanställningarna under de senaste två och ett halvt åren ⁽¹⁾. Efterfrågan på arbetsmarknaden blir alltmer diversifierade än tidigare. I vissa fall kan detta vara gynnsamt för produktiviteten, balansen mellan arbetsliv och privatliv, övergångar till arbetsmarknaden och andra karriärmöjligheter för dem som behöver dem. Vissa atypiska anställningsformer medför lång ekonomisk otrygghet och dåliga arbetsförhållanden, framför allt när det gäller lägre och mindre säkra inkomster, brist på möjligheter att försvara sina rättigheter, brist på social trygghet och sjukförsäkring, avsaknad av en professionell identitet, bristande karriärutsikter och svårigheter att förena behovsarbete med privat- och familjeliv. En dynamisk arbetsmarknad bör se till att var och en har möjlighet att använda sin kompetens och förmåga i arbetslivet, bl.a. genom sunda och säkra arbetsförhållanden, aktiv arbetsmarknadspolitik och genom att höja sin kompetens under hela livet genom regelbundet livslångt lärande. Relevant rättspraxis från Europeiska unionens domstol klargör begreppen "anställningsförhållande" och "arbetstagare" med avseende på tillämpningen av EU:s lagstiftning, utan att det påverkar tillämpningen av nationella definitioner av "arbetstagare" som har fastställts för nationell lagstiftning i linje med subsidiaritetsprincipen.
- L. En aktiv arbetsmarknadspolitik, individuellt ansvar och deltagande i livslångt lärande är viktigt för integration på arbetsmarknaden, trots att arbetslösheten i de flesta fall är en följd av en brist på lediga platser eller andra omständigheter utanför personens kontroll.
- M. När det gäller människor som befinner sig i utsatta situationer eller som oftare drabbas av diskriminering, såsom kvinnor, etniska minoriteter, långtidsarbetslösa, äldre och personer med funktionsnedsättning, kan det behövas ytterligare åtgärder för att öka deras deltagande på arbetsmarknaden och säkerställa goda levnadsförhållanden för dem under hela deras livstid. EU har åtagit sig att bygga upp ett Europa fritt från barriärer för de uppskattningsvis 80 miljoner människor med funktionsnedsättning i EU och EU:s mål om fattigdomsminskning och sysselsättning

⁽¹⁾ Kommissionens kvartalsöversikt över sysselsättningen och den sociala utvecklingen i Europa hösten 2016.

Torsdagen den 19 januari 2017

kommer inte att uppnås om människor med funktionshinder inte är helt integrerade i ekonomin och samhället. FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har ratificerats av EU och dess principer bör därför integreras i pelaren för sociala rättigheter. Krisens negativa inverkan på tillgången till hälso- och sjukvård har ofta fördröjts, och många har insett att de inte har tillgång till hälso- och sjukvård även om tjänsterna formellt sett omfattas av försäkringarna, i synnerhet på grund av de inte har råd att själva betala en del av avgifterna eller hamnar på väntelistor.

- N. Kvinnor utsätts fortfarande för många former av diskriminering i EU och är fortfarande underrepresenterade på alla områden för beslutsfattande.
- O. Jämställdhet föreskrivs i EU-fördragen och i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och är en av EU:s grundläggande värderingar. Kvinnor är fortfarande underrepresenterade på arbetsmarknaden som helhet, då sysselsättningsgraden för män ligger på 75,6 % jämfört med 64,5 % för kvinnor. Det faktum att kvinnor är överrepresenterade inom deltidsarbete och de branscher där lönen är lägst leder, tillsammans med att deras timlön är lägre, till att lönegapet mellan kvinnor och män är 16 % och till att pensionsklyftan uppgår till 39 %, med betydande skillnader mellan medlemsstaterna. Det råder fortfarande könsbaserad diskriminering i medlemsstaterna i samband med rekryteringsförfaranden, trots att utbildningsnivån bland kvinnor är högre än bland män.
- P. Sociala rättigheter, tjänster och tillräcklig inkomst är könsrelaterade frågor eftersom fler kvinnor är lågavlönade, löper högre risk för fattigdom och är mer beroende av såväl offentliga som privata sociala tjänster. Kvinnor har traditionellt rollen som omsorgsgivare för såväl barn som äldre anhöriga samt det primära ansvaret för hushållet vilket sammantaget resulterar i lägre pensioner för kvinnor.
- Q. Barcelonamålen från 2002 har långtifrån uppnåtts och i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna fastställs barns rätt till skydd och omvårdnad. Detta påverkar starkt kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, jämställdheten, balansen mellan arbetsliv och privatliv och kvinnors fattigdom.
- R. Europa kan gå mycket längre när det gäller att utveckla ett kluster av branscher som inriktas på att stödja människors hälsa, kunskap och förmåga att delta i ekonomin. Människoorienterade tjänster såsom utbildning, hälso- och sjukvård, barnomsorg, andra vård- och omsorgstjänster samt idrott utgör en viktig källa till jobbskapande och bör därför inte betraktas som en kostnad för ekonomin, utan i stället som faktorer som bidrar till hållbart välbefinnande.
- S. Det krävs ett strategiskt tillvägagångssätt för de utmaningar som en åldrande befolkning och en krympande EU-befolkning i arbetsför ålder utgör, framför allt när det gäller framtida kompetensbrist och kompetensglapp på arbetsmarknaden i EU och i förhållande till den beräknade utvecklingen av försörjningskvoter, också med hänsyn till medborgare från tredjeländer som är lagligen bosatta i EU. Det är viktigt att främja möjligheterna till yrkesmässig rörlighet, särskilt bland ungdomar, inbegripet dem som deltar i yrkesutbildning som lärlingar.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på den översyn av det sociala regelverket och av EU:s sysselsättnings- och socialpolitik samt på resultaten av 2016 års offentliga samråd genom att lägga fram förslag till en stabil europeisk pelare för sociala rättigheter som inte stannar vid en deklaration av principer eller goda avsikter, utan bidrar till att stärka sociala rättigheter genom konkreta och specifika verktyg (lagstiftning, mekanismer för politikutformning och finansiella instrument), som får en positiv inverkan på människors liv på kort och medellång sikt och möjliggör stöd till Europabygget under 2000-talet genom att effektivt upprätthålla fördragets sociala mål, stödja de nationella välfärdsstaterna, stärka sammanhållning, solidaritet och konvergens uppåt i ekonomiska och sociala resultat, säkerställa adekvat socialt skydd, minska ojämlikheten, uppnå senkomna framsteg med att minska fattigdomen och den sociala utestängningen, underlätta nationella reforminsatser genom riktmärkning och bidra till en förbättring av den ekonomiska och monetära unionens funktion och av EU:s inre marknad.

Torsdagen den 19 januari 2017

2. Europaparlamentet anser att den europeiska pelaren för sociala rättigheter också bör bidra till att säkerställa en korrekt tillämpning av internationella arbetsnormer och bidra till att uppdatera det sociala regelverket. Parlamentet anser att de standarder som ska utformas genom den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör gälla alla länder som deltar i den inre marknaden i syfte att upprätthålla lika villkor för alla, och att lagstiftning, styrningsmekanismer och finansiella instrument som är relevanta för att uppnå dem ska gälla för samtliga EU-medlemsstater. Parlamentet understryker att pelaren för sociala rättigheter bör beaktas i EU:s ekonomiska politik. Parlamentet konstaterar att de särskilda begränsningar som gäller för medlemskap i euroområdet kräver att ytterligare specifika sociala mål och standarder fastställs och relevanta finansiella stöd övervägs på euroområdesnivå, samtidigt som de förblir öppna för medlemsstater utanför euroområdet på frivillig basis. Parlamentet betonar möjligheten att vid behov använda mekanismen för fördjupat samarbete enligt artikel 20 i EU-fördraget för att bygga upp en stabil europeisk pelare för sociala rättigheter.

3. Europaparlamentet betonar att den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör ge människor bosatta i EU större kontroll över sina liv så att de kan leva värdigt, förverkliga sina ambitioner genom att mildra de olika sociala risker som uppstår under hela livet, ge dem möjlighet att delta fullt ut i samhället och kunna anpassa sig till de många tekniska och ekonomiska förändringarna, bland annat genom fortbildning och stöd till entreprenörskap. Parlamentet understryker att den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör få marknaderna att verka för delat välstånd, välfärd och hållbar utveckling inom ramen för en mycket konkurrenskraftig social marknadsekonomi som syftar till full sysselsättning och sociala framsteg, samt att man även använder sig av en industripolitik på EU-nivå. Parlamentet anser att pelaren bör åstadkomma detta genom att främja relevanta sociala standarder och genom att ge de nationella välfärdsstaterna möjlighet att upprätthålla social sammanhållning och jämlikhet över hela EU genom lämpliga, tillgängliga och finansiellt hållbara system för socialt skydd och politiska åtgärder för social delaktighet. Parlamentet betonar att den även bör underlätta den fria rörligheten för arbetstagare i en mer integrerad och rättvisare europeisk arbetsmarknad. Parlamentet framhåller att den europeiska pelaren för sociala rättigheter även bör bidra till att upprätthålla principerna om likabehandling, icke-diskriminering och lika möjligheter genom sysselsättning och socialpolitik. Parlamentet rekommenderar att pelaren alltså bör göra det möjligt att effektivt förverkliga befintliga sociala rättigheter och införa nya rättigheter om det är motiverat till följd av ny teknisk och socioekonomisk utveckling. Parlamentet anser att pelaren på detta sätt även kommer också att öka EU:s legitimitet.

En uppdatering av befintliga arbetsstandarder och sociala standarder

4. Europaparlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter och kommissionen att arbeta tillsammans för att lägga fram ett förslag till ramdirektiv om anständiga arbetsvillkor i alla former av sysselsättning, utvidga befintliga miniminormer till att omfatta nya former av anställningsförhållanden, på grundval av en grundlig konsekvensbedömning. Parlamentet anser att detta ramdirektiv bör förbättra genomförandet av EU:s lagstiftning, öka rättssäkerheten på hela den inre marknaden och förebygga diskriminering genom att komplettera befintlig EU-lagstiftning och se till att varje arbetstagare får en grundläggande uppsättning lagstadgade rättigheter, oberoende av typ av anställningsavtal eller anställningsförhållande, däribland principerna om likabehandling, hälso- och säkerhetsskydd, skydd under mammaledigheten, bestämmelser om arbets- och vilotid, balansen mellan arbete och privatliv, tillgången till utbildning, stöd i arbetet för personer med funktionsnedsättning, lämpliga rättigheter rörande information, samråd och medbestämmande, förenings- och representationsfrihet, kollektiva avtalsförhandlingar och kollektiva åtgärder. Parlamentet understryker att detta ramdirektiv bör gälla anställda och alla arbetstagare i atypiska anställningsformer, utan att nödvändigtvis ändra redan befintliga direktiv. Parlamentet påminner om att gällande arbetstagarrättigheter tillämpas av medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning och EU-lagstiftning. Parlamentet efterlyser också ett mer effektivt och ändamålsenligt genomförande och kontroll av befintliga arbetsrättsliga normer i syfte att förbättra verkställigheten av rättigheter och bekämpa odeklarerat arbete.

Arbetsvillkor

5. Europaparlamentet inser att en viss variation av anställningsavtal är till nytta för en effektiv matchning mellan arbetstagare och arbetsgivare. Parlamentet påminner dock om risken med dualism på arbetsmarknaden och risken att människor fastnar i otrygga anställningsavtal utan rimliga utsikter till uppåtående övergångar. Parlamentet betonar vikten av anställningsavtal utan tidsbegränsning för den socioekonomiska tryggheten och pekar på de fördelar som dessa kontrakt erbjuder arbetsgivare inom många sektorer. Parlamentet stöder även främjande av företagsmodeller som bygger på social ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvidga direktivet om skriftligt meddelande (91/533/EEG) till att täcka alla former av anställningsavtal och anställningsförhållanden, Parlamentet uppmanar till att ramdirektivet om anständiga arbetsvillkor även bör omfatta relevanta befintliga minimistandarder som ska säkerställas i vissa särskilda anställningsformer, i synnerhet följande:

Torsdagen den 19 januari 2017

- a) Lämplig utbildning och lämpligt lärande samt anständiga arbetsvillkor för praktiktjänstgöring, praktik- och lärlingsplatser, i syfte att säkerställa att de fungerar som riktiga språngbrädor för övergången från utbildning till yrkesliv, i enlighet med rådets rekommendation om kvalitetskriterier för praktikprogram, och att de är tidsbegränsade och inte utgör ett alternativ till sysselsättning för ungdomar. Ersättningen bör stå i proportion till de arbetsuppgifter som ska utföras, den berörda personens kompetens och erfarenhet och behovet av att släppa in praktikanter och lärlingar på arbetsmarknaden utanför kursplaner för att få ekonomin att gå ihop.
- b) Arbeten som möjliggörs genom digitala plattformar och andra fall av beroende egenföretagande, en klar åtskillnad – när det gäller EU:s lagstiftning och utan att det påverkar tillämpningen av nationell lagstiftning – mellan de äkta egenföretagare och de som befinner sig i ett anställningsförhållande, med beaktande av ILO:s rekommendation nr 198, enligt vilken det räcker med flera uppfyllda indikatorer för att fastställa ett anställningsförhållande. Plattformens status och grundläggande skyldigheter, kunden och den person som utför arbetet bör därför klargöras. Minimionormer för samarbetsregler bör också införas med fullständig och uttömmande information till tjänsteleverantören om deras rättigheter och skyldigheter, sociala förmåner, tillhörande social skyddsnivå och arbetsgivarens identitet. De anställda samt de äkta egenföretagare som arbetar via nätplattformar bör ha liknande rättigheter som i resten av ekonomin och skyddas genom deltagande i de sociala trygghetssystemen och sjukförsäkringssystemen. Medlemsstaterna bör säkerställa att villkoren och bestämmelserna för anställningsförhållandet eller tjänsteavtalet övervakas korrekt för att förebygga missbruk av dominerande ställningar av plattformsägare.
- c) Begränsningar avseende behovsarbete: Arbetsavtal där antalet arbetstimmar ej avtalats bör inte tillåtas, med hänsyn till den extrema osäkerhet som de medför.

6. Europaparlamentet erkänner den minskande andelen arbetsinkomst av den totala inkomsten i Europa under de senaste decennierna. Parlamentet betonar behovet av förnyad uppåtgående social konvergens och att löneklyftan mellan könen måste undanröjas över hela EU för att stimulera efterfrågan, möjliggöra en hållbar tillväxt för alla och minska ojämlikheten. Parlamentet inser att anständiga löner är viktiga som ett sätt att undvika fattigdom bland förvärvsarbetande. Parlamentet uppmanar kommissionen att aktivt stödja en bredare täckning för kollektivavtal i enlighet med medlemsstaternas nationella traditioner och praxis och med respekt för arbetsmarknadsparternas oberoende. Parlamentet rekommenderar införandet av lägstalöner i form av en nationell minimilön där så är tillämpligt, i enlighet med praxisen i varje medlemsstat och efter samråd med arbetsmarknadens parter. Parlamentet uppmanar kommissionen att bidra till att utbyta bästa praxis på detta område.

7. Europaparlamentet påminner om att rätten till hälsosamma och säkra arbetsvillkor även inkluderar skydd mot risker på arbetsplatsen samt begränsningar vad avser arbetstid och bestämmelser om minimitid för vila och årlig semester. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra den relevanta lagstiftningen. Parlamentet emotser förslag från kommissionen om konkreta åtgärder för att effektivt upprätthålla denna rättighet för alla arbetstagare, inklusive säsongarbetare och visstidsanställda, och som även omfattar åtgärder för att förebygga våld mot kvinnor eller trakasserier. Parlamentet noterar att dessa åtgärder bör baseras på en konsekvensbedömning, som ska återspegla dagens samlade kunskap om hälso- och säkerhetsrisker samtidigt som den beaktar nya arbetssätt som involverar digitalisering och annan teknisk utveckling.

8. Europaparlamentet betonar vikten av rätten till kollektiva förhandlingar och kollektiva åtgärder som en grundläggande rättighet fastställd i Europeiska unionens primärrätt. Parlamentet förväntar sig av kommissionen att den ökar sitt konkreta stöd för att stärka och respektera social dialog på alla nivåer och i alla sektorer, särskilt där denna inte är tillräckligt väl utvecklad, samtidigt som hänsyn tas till olika nationella metoder. Parlamentet erkänner fördelarna med att göra arbetstagarna delaktiga i företagets ledning, även i transnationella företag, och deras rätt till information, rådgivning och deltagande, men också i syfte att förnuftigt utnyttja nya sätt för att organisera arbetet, säkerställa att arbetet är meningsfullt och givande och föregripa ekonomiska förändringar. Parlamentet uppmanar till övervakning av tillämpningen av unionslagstiftningen om europeiska företagsråd, information och rådgivning för anställda och för effektiva åtgärder för att säkerställa att omstrukturering av företag genomförs på ett socialt ansvarsfullt sätt.

9. Europaparlamentet betonar behovet av omfattande, tillförlitlig information som uppdateras regelbundet och som berör arbets kvalitet och sysselsättning och som kan användas för att undersöka arbets kvalitet och sysselsättning över tid men också tillhandahålla information för beslutsfattande på området. Parlamentet uppmanar Eurofound att fortsätta utvecklingen av sin verksamhet för att kontrollera arbets kvalitet och arbetsliv inom ramen för den europeiska undersökningen om arbetsvillkor mot bakgrund av begreppet arbets kvalitet som innefattar inkomster, möjligheter, fysisk

Torsdagen den 19 januari 2017

miljö, social miljö, arbetsintensitet, användning av färdigheter och omdöme och arbetstidskvalitet. Parlamentet uppmanar även Eurofound att vidareutveckla sin undersökning av politik, avtal mellan arbetsmarknadens parter och företagspraxis som främjar bättre arbets kvalitet och arbetsliv.

Tillräcklig och hållbar social trygghet

10. Europaparlamentet påpekar att rättigheterna till social trygghet är individuella rättigheter. Europaparlamentet stöder mer samordnade bestämmelser för sociala förmåner och kvalitativ socialtjänst som ett sätt att göra välfärdsstaten mer begriplig och tillgänglig utan att försämra den sociala tryggheten. Parlamentet betonar behovet av tillräcklig social trygghet och sociala investeringar under människornas livstid, vilket gör att alla kan delta fullt ut i samhället och i ekonomin samt upprätthålla en rimlig levnadsstandard. Parlamentet lyfter fram betydelsen av att informera medborgarna om sociala rättigheter och om potentialen med tillgängliga e-förvaltningslösningar, möjligen tillsammans med ett europeiskt socialförsäkringskort med starka dataskyddsgarantier som skulle kunna förbättra EU:s samordning av den sociala tryggheten och den enskildes medvetenhet, men också hjälpa mobila arbetstagare att förtydliga och att värna om sina bidrag och förmåner i hem- och värdländer och underlätta arbetet för de nationella yrkesinspektionerna. Parlamentet betonar vikten av individanpassat och personligt stöd, särskilt för utsatta hushåll.

11. Europaparlamentet håller med om vikten av allmän tillgång till förebyggande vård och medicinsk behandling av hög kvalitet i rätt tid, samt till mediciner. Parlamentet betraktar detta som en rättighet som ska skyddas, inbegripet i landsbygdsområden och gränsregioner. Parlamentet betonar att alla invånare måste omfattas av sjukförsäkring. Parlamentet håller med om att ett mer omfattande förebyggande arbete på hälsoområdet och mot sjukdomar är en påtaglig social investering som betalar sig själv, även genom ett hälsosamt åldrande.

12. Europaparlamentet är medvetet om att den stigande förväntade livslängden och en minskande arbetskraft utgör en utmaning för pensionssystemens hållbarhet och lämplighet och för solidaritet mellan generationerna. Parlamentet konstaterar att undanröjandet av pensionsklyftan mellan kvinnor och män även i detta avseende måste vara en prioritering. Parlamentet bekräftar på nytt att det bästa svaret är att öka den allmänna sysselsättningen genom anställningsformer med full pensionsförsäkring och med särskilt fokus på den unga generationen och dem som ofta utesluts från arbetsmarknaden. Parlamentet anser att pensionsåldern, vid sidan om förväntad livslängd, ska återspegla andra faktorer som ska fastställas på nationell nivå, bland annat utvecklingen av produktiviteten, den ekonomiska försörjningsbördan och skillnader i arbetsbelastning. Parlamentet påminner om vikten av investeringar inom aktivt åldrande och åtgärder som gör det möjligt för personer som uppnått pensionsålder att fortsätta arbeta i önskad omfattning och samtidigt delvis utnyttja pensionen om de arbetar mindre än heltid.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en saklig analys av de bästa metoderna för att hjälpa medlemsstaterna att beräkna minimipensioner.

14. Europaparlamentet rekommenderar att alla arbetstagare bör omfattas av en försäkring mot arbetslöshet eller ofrivillig deltidsanställning, åtföljt av stöd vid arbetssökning och investeringar i utbildning och omskolning utifrån de villkor som fastställs av varje medlemsstat i samråd med arbetsmarknadens parter. Parlamentet påminner om att adekvat arbetslöshetsersättning förbättrar matchningsprocessen och är därför viktig för produktiviteten, samtidigt som den spelar en central roll i arbetet med att förebygga och minska fattigdom. Parlamentet anser att den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör rekommendera kvalitetsriktmärken för nationella arbetslöshetsförsäkringssystem, särskilt när det gäller deras täckning, krav på aktivering, en koppling mellan varaktighet för stödet och det nationella genomsnittet för perioden för arbetssökning, samt kvaliteten på det stöd som tillhandahålls av arbetsförmedlingar.

15. Europaparlamentet framhäver vikten av lämpliga system för minimiinkomst för att upprätthålla den mänskliga värdigheten och bekämpa fattigdom och social utestängning samt deras roll som en form av social investering som möjliggör för människor att delta i samhället och utbilda sig och/eller söka jobb. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra en bedömning av minimiinkomstsystemen i EU och bedöma om systemen gör det möjligt för hushållen att tillgodose sina behov. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på denna grundval bedöma metoder och medel för att tillhandahålla en tillräcklig minimiinkomst i alla medlemsstater och överväga ytterligare åtgärder till stöd för social konvergens i hela unionen, med hänsyn till de ekonomiska och sociala förhållandena i varje medlemsstat samt nationell praxis och nationella traditioner.

Torsdagen den 19 januari 2017

16. Europaparlamentet insisterar på att funktionsnedsatta personers rättigheter ska anpassas till det människorättsbaserade perspektivet i den sociala pelaren enligt EU:s och medlemsstaternas skyldigheter enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet anser att bestämmelserna åtminstone bör omfatta följande:

- Rätten till ett anständigt arbete utan hinder i helt inkluderande, öppna och tillgängliga arbetsmiljöer och arbetsmarknader.
- Möjliggörande tjänster och en grundläggande inkomsttrygghet som anpassats till särskilda individuella behov och som möjliggör en rimlig levnadsstandard och social delaktighet.
- Garantier för fri rörlighet och överföring av tjänster mellan EU-medlemsstaterna.
- Inkluderande utbildning med bestämmelser för lämpliga digitala kunskaper.
- Särskilda bestämmelser för skydd mot exploatering och tvångsarbete gällande personer med funktionsnedsättning, särskilt bland personer med intellektuell och psykosocial funktionsnedsättning eller personer som fråntagits sin rättskapacitet.

17. Europaparlamentet noterar med oro att tillgången till långtidsvård och dennas överkomlighet fortfarande är ett stort problem i Europa, vilket gör att anhörigvårdare tvingas stanna hemma istället för att fortsätta med sina karriärer. Parlamentet beklagar djupt de ofta förekommande missförhållandena när det gäller vårdare som anställts genom bemanningsföretag eller på informella grunder. Parlamentet anser att tillgången till överkomliga och högkvalitativa långtidsvårdstjänster, däribland hemsjukvård och självständigt boende, är en rättighet som ska upprätthållas med stöd av lämpligt kvalificerad yrkespersonal anställd enligt anständiga villkor. Parlamentet anser att adekvata offentliga tjänster och adekvat offentlig stöd därför bör inrättas för hushåll, särskilt låginkomsthushåll, för att undvika institutionalisering och risk för fattigdom. Parlamentet upprepar sitt krav på lagstiftning om ledighet för vård av anhörig, för att begränsa effekterna på löner och sociala trygghetsförmåner när arbetstagare tillfälligt måste ta hand om anhöriga. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en konkret handlingsplan på detta område, inbegripet mål för omsorg om äldre, personer med funktionsnedsättning och andra omsorgsbehövande, i likhet med Barcelonamålen, med övervakningsverktyg för att mäta kvalitet, tillgänglighet och kostnader. Parlamentet efterlyser också större utbyte och spridning av bästa praxis på detta område.

18. Europaparlamentet anser att barnfattigdom är en central fråga där Europa bör agera kraftfullt. Parlamentet understryker rätten till universella system för utbildning, hälso- och sjukvård och social trygghet som en grundläggande förutsättning för att man ska kunna bekämpa fattigdomen, särskilt bland barn. Med tanke på detta mål uppmanar parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ett snabbt genomförande av 2013 års rekommendation *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid*, och att ta konkreta steg mot en barngaranti i alla medlemsstater, så att varje barn som nu riskerar att hamna i fattigdom har tillgång till kostnadsfri hälso- och sjukvård, kostnadsfri utbildning, kostnadsfri barnomsorg, anständiga bostadsförhållanden och tillräcklig näring. Parlamentet lyfter fram det nödvändiga sambandet med program för att ge stöd och skapa möjligheter för föräldrar att ta sig ur social utestängning och att komma in på arbetsmarknaden. Parlamentet är medvetet om att denna politik kräver lämplig finansiering på nationell nivå och stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sträva efter att genomföra rätten till dräglig bostad genom att säkerställa tillgång till överkomliga bostäder av hög kvalitet och lämplig storlek för alla, och att förebygga och minska hemlösheten för att på sikt steg för steg kunna eliminera den. Parlamentet uppmanar dem att vidta lagstiftningsåtgärder och/eller andra åtgärder efter behov i syfte att säkerställa tillgång till sociala bostäder eller tillräckliga bostadsbidrag för behövande, där hemlösa människor och familjer naturligtvis är inbegripna, och att utsatta människor och fattiga hushåll skyddas mot avhysning eller att lämpliga alternativa bostäder tillhandahålls. Parlamentet menar att tillhandahållande av bostäder bör kombineras med relevanta sociala tjänster till stöd för social och ekonomisk integration. Parlamentet uppmanar till effektiva åtgärder för att hjälpa unga med låga inkomster att skaffa sig en egen bostad. Parlamentet betonar att investeringar i energieffektiva sociala bostäder är fördelaktigt för sysselsättningen, miljön, minskad energifattigdom och tillämpningen av sociala rättigheter. Parlamentet uppmanar till ökad användning av relevanta europeiska finansieringsinstrument för att stödja stadsförnyelse och prismässigt överkomliga, lättillgängliga och energieffektiva bostäder och att främja utvecklingen av subventionerat boende i regioner där detta är underutvecklat. Parlamentet begär att alla former av kriminalisering av fattigdom, såsom åtgärder som på ett orättvist sätt bestraffar hemlöshet eller andra former av materiell fattigdom, ska avskaffas.

Torsdagen den 19 januari 2017

20. Europaparlamentet efterlyser adekvata åtgärder, däribland lagstiftningsmässiga förbättringar vid behov och efter bedömning, för att säkerställa tillgänglighet av och tillgång för alla till högkvalitativa och överkomliga sociala tjänster av allmänintresse och andra tjänster av grundläggande eller väsentlig betydelse, såsom vattentillgång, avfallshantering, utbildning, hälso- och sjukvård, e-kommunikation och bredband, energi, offentliga transporttjänster och finansiella tjänster. Parlamentet framhäver den roll som välutrustade och välbemannade företag inom offentlig sektor samt sociala företag och icke vinstgivande organisationer spelar i detta sammanhang, med tanke på att deras främsta mål är en positiv social inverkan. Parlamentet understryker också den viktiga roll som företagen inom den sociala ekonomin har för att tillhandahålla dessa tjänster och att göra arbetsmarknaden mer inkluderande. Parlamentet vill se ett avskaffande av den nuvarande rättsliga osäkerheten som offentliga myndigheter upplever när det gäller finansieringen av sociala tjänster av allmänt intresse. Parlamentet stöder användningen av sociala kriterier i offentlig upphandling. Parlamentet påminner om att landsbygdsområdena i synnerhet har behov av fortsatt stöd för att modernisera sin infrastruktur och upprätthålla den ekonomiska dynamiken. Parlamentet framhåller också vikten av finansiell utbildning som bidrar till att förhindra överskuldssättning hos hushållen och rättshjälp och andra mekanismer som skyddar och stöder underhållsskyldiga mot aggressiva affärsmetoder och ger dem en andra chans.

Lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden

21. Europaparlamentet anser att i vår alltmer digitaliserade värld har lågutbildade personer inte bara fått se sina sysselsättningsmöjligheter minska, utan är också mer utsatta för långtidsarbetslöshet och upplever större svårigheter med att få tillgång till olika tjänster och delta fullt ut i samhället, en situation som inte bara är skadlig för personen utan även kostsam för samhället i sin helhet. Parlamentet stöder därför en kompetensgaranti som en ny rättighet för alla, i alla skeden av livet, för att förvärva grundläggande färdigheter för 2000-talet, bland annat läs-, skriv- och räknefärdigheter och digital kompetens och mediekompetens, kritiskt tänkande, sociala färdigheter och relevant kompetens som behövs för en grön och kretsloppsbasekonomi, med hänsyn till framväxande branscher och nyckelsektorer för tillväxt och att nå ut till utsatta personer, däribland personer med funktionsnedsättning, asylsökande, långtidsarbetslösa och underrepresenterade grupper. Parlamentet betonar att utbildningssystemen bör vara inkluderande, tillhandahålla utbildning av god kvalitet till hela befolkningen och göra det möjligt för människor att bli aktiva europeiska medborgare, förbereda dem för att kunna lära och anpassa sig under hela livet och möta samhällets och arbetsmarknadens behov. Parlamentet anser att genomgången gymnasieutbildning bör vara obligatorisk i 2000-talets Europa och att relevanta program måste finnas tillgängliga för att ge alla ungdomar som har hoppat av grundskolan eller gymnasiet en andra chans. Parlamentet anser att kompetensgarantin bör inbegripa individbaserad bedömning av inlärningsbehov, erbjudande om kvalitetsinläring samt systematisk validering av inhämtade färdigheter och kompetenser som gör att det blir lättare att ta sig in på arbetsmarknaden. Parlamentet framhåller behovet av att säkerställa utbredd tillgång till bredband för att möjliggöra digital kompetens. Parlamentet lyfter fram kompetensgarantin som en viktig social investering, som kräver ett korrekt genomförande och tillräcklig finansiering, även med stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

22. Europaparlamentet är oroad över den växande socioekonomiska osäkerheten och försämringen av arbetsvillkoren för många arbetstagare. Parlamentet är medvetet om att många arbetstagare i atypiska anställningsformer har svårt att utöva sina rättigheter på arbetsplatsen eller att få tillgång till sociala trygghetsförmåner samt att kvinnor och migranter i oproportionerligt hög grad är drabbade av detta problem. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka genomförandet och upprätthållandet av direktivet för visstidsanställning, direktivet för deltidsarbete och i direktivet om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förbättra möjligheterna att överföra sociala rättigheter som förvärvats i olika verksamheter. Parlamentet betonar betydelsen av att säkerställa tillräcklig kapacitet för att tillhandahålla tillräckligt socialt skydd på medlemsstatsnivå för människor i alla anställningsformer, i reguljära och atypiska anställningsförhållanden samt för egenföretagare. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rekommendation i detta avseende. Parlamentet anser i synnerhet följande:

- a) Medlemsstaterna bör organisera sina socialförsäkringssystem på ett sätt som gör det möjligt för alla människor i alla anställningsformer, arbetsförhållanden och egenföretagande att ackumulera förmåner som ger inkomstrygghet i fall av arbetslöshet, ofrivilligt deltidsarbete, hälsoproblem, hög ålder eller avbrott i yrkeslivet för vård av barn, andra former av vård eller utbildning.

Torsdagen den 19 januari 2017

- b) Med utgångspunkt i sitt första inträde på arbetsmarknaden bör alla människor, i alla anställningsformer och anställningsförhållanden samt egenföretagare, ha ett personligt aktivitetskonto som är lättillgängligt via en personlig kontakt och på elektronisk väg, med vederbörlig hänsyn tagen till behoven hos personer med funktionsnedsättning, där de kan konsultera sina intjänade sociala rättigheter och andra sociala rättigheter, inbegripet livslångt lärande, och där de i förekommande fall kan kontrollera sin portabilitet mellan länder. Sådana personliga aktivitetskonton bör göras tillgängliga på ett kostnadseffektivt sätt, och ett adekvat skydd av personuppgifter ska säkerställas.
- c) Digitala plattformar och andra mellanhänder ska vara tvungna att rapportera allt arbete som genomförts genom dem till den behöriga myndigheten så att adekvata bidrag kan lämnas samt social- och sjukförsäkringsskydd kan inrättas för samtliga arbetstagare.

23. Europaparlamentet påpekar att övergångar mellan olika arbeten kräver adekvata investeringar, både vad gäller institutionell kapacitet för offentliga arbetsförmedlingar och för att hjälpa den enskilde i jobbsökande och kompetensutveckling i ett så tidigt skede som möjligt. Parlamentet anser att en proaktiv sysselsättningspolitik, såsom utbildning och plats- och arbetsförmedling, utgör ett användbart verktyg för att återintegrera arbetslösa på arbetsmarknaden, oavsett ålder. Parlamentet påminner om Europeiska socialfondens viktiga roll för att stödja en aktiv arbetsmarknadspolitik i Europa samt Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, som stödjer omskolning och återgång till arbetsmarknaden vid regionala ekonomiska chocker och storskaliga permitteringar. Parlamentet påminner dessutom om den viktiga roll som spelas av socialförsäkringssystem för att stödja säkra övergångar. Parlamentet betonar att ett bevarande av de sociala förmånerna och möjligheten att flytta dem under karriären och genom livscykelns bör garanteras för att underlätta övergångar på arbetsmarknaden.

24. Europaparlamentet betonar att en proaktiv arbetsmarknadspolitik innebär offentligt stöd för att utveckla sektorer med stor sysselsättningspotential, och i många länder också ett behov av att utöka de offentliga arbetsförmedlingarnas roll och se till att de har tillräcklig kapacitet för direkta kontakter med näringslivet, så att vidareutbildning och annan hjälp till arbetssökande ges i enlighet med den arbetssökandes profil och den lokala ekonomins behov. Parlamentet uppmanar till fullständigt genomförande av ungdomsgarantin för alla under 30 år, med tonvikt på kvalitativa erbjudanden och effektiva sätt att nå ut till alla unga som varken arbetar eller studerar, och av rådets rekommendation om långtidsarbetslösa, bland annat genom framtagandet av ytterligare åtgärder som krävs för att se till att dessa politiska åtgärder blir tillgängliga för personer i behov av stöd. Parlamentet betonar behovet av att ta hänsyn till behoven hos äldre arbetstagare och arbetssökande samt att främja samarbete mellan yngre och äldre arbetstagare. Parlamentet lyfter fram dessa politikområden som viktiga strukturella reformer och sociala investeringar som är i behov av adekvat finansiering från både europeiska och nationella nivåer, bland annat från Europeiska socialfonden, sysselsättningsinitiativet för unga och/eller andra instrument.

25. Europaparlamentet påminner om att kvinnor löper större risk att bli föremål för osäkra och dåligt betalda anställningar och till avbrott i sina karriärer, vilket får återverkningar för hela deras liv. Parlamentet anser att avgörande framsteg brådskar på områdena jämställdhet och balans mellan arbetsliv och privatliv i syfte att avskaffa ihållande diskriminering. Parlamentet inväntar kommissionens förslag på detta område i enlighet med vad som aviserades i dess arbetsprogram för 2017, särskilt när det gäller följande:

- a) De befintliga mekanismerna för säkerställande av likabehandling mellan män och kvinnor bör stärkas, de kvarstående könsklyftorna när det gäller löner och pensioner bör elimineras, och den yrkesmässiga segregeringen bör minska. I detta syfte bör genomförande och säkerställande av efterlevnaden av direktiv 2006/54/EG övervakas och direktivet bör ses över om så är nödvändigt. Den europeiska pakten för jämställdhet för perioden 2011–2020 och det strategiska engagemanget för jämställdhet 2016–2019 bör fortsätta att eftersträvas, också genom årliga rapporter om jämställdheten mellan könen.
- b) Det finns ett behov av nya effektiva åtgärder på både europeisk och nationell nivå för att förbättra möjligheterna att förena yrkesliv, privatliv och familjeliv, inbegripet förslag till lagstiftning när det gäller mammaledighet, pappaledighet, föräldraledighet, ledighet för vård av anhörig, tillgång till vårdtjänster av hög kvalitet och flexibla arbetstider. Man bör uppmanas till kvinnors och mäns lika uttag av ledighet i alla arbetstagar-kategorier i syfte att förbättra kvinnors tillgång till och ställning på arbetsmarknaden, stärka pappornas roll i barnets uppfostran och underlätta balansen mellan arbetsliv och privatliv. Kommissionen uppmanas därutöver att stödja medlemsstaterna vid utbyte och antagande av god praxis på detta område.

Torsdagen den 19 januari 2017

26. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna förbjuder all diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder och sexuell läggning. Parlamentet betonar att alla människor bör åtnjuta lika möjligheter under hela livet, inklusive när de söker arbete och på arbetsplatsen. Parlamentet lyfter fram behovet av ett ordentligt genomförande av direktiv 2000/78/EG om likabehandling i arbetslivet och direktiv 2000/43/EG om likabehandling oavsett ras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda genomförandet och kommissionen att utvärdera efterlevandet av befintliga åtgärder för att säkerställa icke-diskriminering och lika möjligheter och för att främja deltagande på arbetsmarknaden och social integration för underrepresenterade grupper. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå nya konkreta rekommendationer eller andra åtgärder i detta avseende, om sådana behövs. Parlamentet påminner om att direktivet om likabehandling som föreslogs 2008 och som ännu inte antagits utgör en felande länk i den rättsliga ramen i fråga om icke-diskriminering. Parlamentet framhåller en att europeisk och nationell rättspraxis som visar att en skyldighet rörande rimliga anpassningsåtgärder för alla grunder till diskriminering bör läggas fram, förutsatt att detta inte ålägger arbetsgivare eller tjänsteleverantörer en oproportionerlig börda. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka de rättsliga ramarna och politiken i medlemsstaterna i enlighet med tillämplig EU-lagstiftning för att säkerställa integration, lika behandling och garantera anständiga arbetsvillkor för alla personer med flyktingstatus. Parlamentet betonar att rättshjälp och tillgång till skydd bör garanteras alla offer för exploatering och diskriminering.

Arbetstagares rörlighet

27. Europaparlamentet framhåller att fri rörlighet för personer är en av EU:s största landvinningar och att fri rörlighet för arbetstagare är en av den inre marknadens hörnstenar, som spelar en viktig roll för att öka konvergensen och integrationen mellan medlemsstaterna. Parlamentet betonar att rörlighet inom EU är en möjlighet och en grundläggande rättighet vars utövande måste stödjas, bland annat genom ett välfungerande system för samordning av social trygghet. Parlamentet uppmanar till korrekt genomförande och verkställighet av EU:s bestämmelser om fri rörlighet för arbetstagare och tillhandahållande av tjänster över gränserna. Parlamentet efterlyser dessutom stöd till arbetskraftens rörlighet genom lämplig språklig utbildning på alla utbildningsnivåer, bättre jämförbarhet mellan utbildningssystem och erkännande av yrkeskvalifikationer, lätt tillgänglig information om rättigheter och skyldigheter för rörliga arbetstagare och åtgärder för att säkerställa anständiga arbetsvillkor och effektivt samarbete mellan de offentliga arbetsförmedlingarna i hela Europa. Parlamentet konstaterar att rörlighet inte bör vara resultatet av brist på arbetstillfällen eller bristande socialt skydd i arbetstagarnas hemregioner, eftersom långvariga utflöden av arbetskraft kan hindra ekonomisk konvergens. Parlamentet framhåller därför vikten av sammanhållningspolitiken och andra instrument för territoriellt balanserad ekonomisk utveckling. Parlamentet anser att rörlighet på arbetsmarknaden inte bör missbrukas för att undergräva värdländernas sociala standarder genom bedrägeri eller kringgående av lagen. Parlamentet framhåller att rörliga arbetstagare vanligen är nettobidragsgivare till värdländernas offentliga budgetar. Parlamentet efterlyser adekvata investeringar i offentliga tjänster i områden med befolkningsökningar och lyfter fram det stöd som Europeiska socialfonden kan ge i detta avseende.

28. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ta hänsyn till rörlighetens sociala konsekvenser för det ökande antalet transnationella familjer, t.ex. genom att tillåta möjlighet till ledighet för att vårda en familjemedlem i ett annat land och säkerställa överförbarhet och jämförbarhet mellan utbildningssystem i fråga om rörlighet för barn i skolåldern.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra det obligatoriskt för arbetsgivarna att erbjuda ett anställningsavtal på ett språk som är känt av EU:s mobila medborgare, för att göra anställningsavtalet begripligt för arbetstagarna.

Kraftsamling för att uppnå praktiska resultat

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fasta på resultaten av det offentliga samrådet och synpunkterna från EU-institutionerna genom att lägga fram en tydlig färdplan med konkreta åtgärder för en fullständig praktisk tillämpning av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och för ett fullödigt arbete med fördragets sociala mål. För att skydda grundläggande sociala rättigheter poängterar parlamentet att bestämmelser såsom artiklarna 8, 9 och 10 i EUF-fördraget bör tillämpas ordentligt i EU:s beslutsfattande och i alla åtgärder från EU-institutionernas sida, bland annat genom bedömningar av de sociala konsekvenserna.

Torsdagen den 19 januari 2017

31. Europaparlamentet kräver att ett socialt protokoll införs i fördragen vid översynen av dessa, för att grundläggande sociala rättigheter ska stärkas i förhållande till ekonomiska friheter.
32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att underteckna och ratificera den reviderade europeiska sociala stadgan och den europeiska konventionen om social trygghet (ETS nr 78). Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka vilka åtgärder som krävs för Europeiska unionens anslutning till den reviderade stadgan och att föreslå en tidsplan för detta mål.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera jämställdhetsintegrering som en integrerad del av pelaren för sociala rättigheter och inkludera systematiska konsekvensanalyser ur ett jämställdhetsperspektiv som ett led i bedömningen av efterlevnaden av de grundläggande rättigheterna.
34. Europaparlamentet är bekymrat över de bestående negativa konsekvenserna av den långvariga ekonomiska kris som Europa gick igenom under den första hälften av detta årtionde och som påverkade vissa länder och regioner mer än andra. Parlamentet anser att målet med uppåtgående ekonomisk och social konvergens bör stödjas av en uppsättning mål som bygger på Europa 2020-strategin och målen för hållbar utveckling och som fungerar som guide för samordningen av den ekonomiska politiken och sysselsättnings- och socialpolitiken i EU och som en kompass för euroområdet, där särskild uppmärksamhet måste ägnas åt uppåtgående ekonomisk och social konvergens.
35. Europaparlamentet pekar på tvåvägskopplingen mellan sociala förhållanden och ekonomiska resultat. Parlamentet vill att Europa 2020-målen, den befintliga resultattavlan med centrala sysselsättningsrelaterade och sociala indikatorer i den gemensamma sysselsättningsrapporten och den potentiella nya konvergenskoden ska beaktas direkt och öppet vid utarbetandet av landsspecifika rekommendationer och rekommendationen för euroområdet och vid användningen av EU-instrument. Parlamentet anser att även den europeiska sysselsättningsstrategins och den sociala öppna samordningsmetodens instrument bör förstärkas i detta avseende. Parlamentet manar till en starkare roll för den makroekonomiska dialogen med arbetsmarknadens parter vid utformningen av den ekonomiska policymixen på EU-nivå. Parlamentet anser att makrosocial övervakning är av stor betydelse för att se till att de ekonomiska obalanserna inte reduceras på bekostnad av den sysselsättningsmässiga och sociala situationen och förhindra en kapplöpning mot botten när det gäller de sociala standarderna i EU. Parlamentet upprepar sin begäran om en europeisk agenda för reformer och investeringar för att stärka tillväxtpotentialen på grundval av arbetstillfällen av hög kvalitet och produktivitet, med målet att främja rättvisa, robusta, effektiva och hållbara välfärdssystem och verka för en hållbar övergång till ökad resurseffektivitet i medlemsstaternas ekonomier.
36. Europaparlamentet anser att det är avgörande att främja kvinnors närvaro på arbetsmarknaden och deras ekonomiska oberoende för att kunna uppfylla målet i Europa 2020-strategin om en allmän sysselsättningsgrad på 75 %, vilket även skulle stärka BNP. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att skärpa politiken och öka investeringarna till stöd för anställning av kvinnor i högkvalitativa jobb, i synnerhet inom sektorer och på befattningar där kvinnor är underrepresenterade, såsom vetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik samt grön ekonomi, eller höga chefspositioner inom alla sektorer.
37. Europaparlamentet noterar att kvinnor och flickor i oproportionerligt hög grad är utsatta för fattigdom och social utestängning, och uppmanar till en förnyad politisk satsning på en ambitiös europeisk strategi mot fattigdom och ett nytt åtagande att uppfylla Europa 2020-målen för fattigdomsbekämpning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga fram detaljerade, nationella strategiska planer för fattigdomsbekämpning. Kommissionen uppmanas att betona fattigdomsminskning inom ramen för den europeiska planeringsterminen.
38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att arbeta för att säkerställa en lämplig nivå på de sociala investeringarna, som är avgörande för sammanhållningen i samhället och har en tydlig positiv inverkan på den ekonomiska tillväxten på kort och lång sikt (t.ex. barnomsorg, utbildning, ungdomsgarantin och kompetensgarantin). Parlamentet anser att kvalitetsbedömningen av de offentliga utgifterna också bör återspegla denna oro.
39. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning om att gemensamma möten ska hållas mellan rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) och Ekofinrådet i syfte att främja en bättre samordning av den socioekonomiska politiken, och att euroområdets sysselsättnings- och socialminister håller regelbundna möten för att förbättra den politiska samordningen inom euroområdet och åtgärda sociala obalanser på lämpligt sätt.
40. Europaparlamentet lyfter fram att vår tids fenomen med kapitalintensiv produktion och det viktiga bidraget från immateriella tillgångar till skapandet av mervärde å ena sidan, och stora ojämlikheter, hög arbetslöshet, den fortsatta ökningen av atypiska arbetstillfällen och den minskande andelen arbetsinkomst av den totala inkomsten å andra sidan, pekar på ett behov av att bredda den ekonomiska basen för välfärdssystemen, med skatteneutralitet, i syfte att tillhandahålla

Torsdagen den 19 januari 2017

tillräckligt socialt skydd och tjänster av god kvalitet för alla. Parlamentet anser att detta bör i synnerhet ske genom att växla till andra källor till skatteintäkter. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att utvärdera sina behov i detta avseende. Parlamentet påminner om att ackumulering av socialförsäkringsrättigheter genom arbete är en viktig aspekt av anständigt arbete och bidrar i betydande grad till ekonomisk och social stabilitet. Parlamentet påpekar dock att den aktuella skattekillen på arbete kan minskas samtidigt som de nationella sociala trygghetssystemens hållbarhet och lämplighet säkerställs. Parlamentet framhåller också att kampen mot skatteundandragande och skatteflykt är av stor betydelse för att säkerställa en adekvat nivå på offentliga investeringar och välfärdssystemens hållbarhet.

41. Europaparlamentet anser att den europeiska pelaren för sociala rättigheter bara kan bli trovärdig om den åtföljs av lämplig finansiering på nationell och europeisk nivå, så att medlemsstaterna får möjlighet att uppnå de gemensamt överenskomna målen. Parlamentet upprepar sin uppmaning till ett påskyndat genomförande av relevanta operativa program och en revidering av den fleråriga budgetramen 2014–2020 vid behov i syfte att klara de ökade behoven. Parlamentet efterlyser framför allt ytterligare förstärkningar av ungdomssysselsättningsinitiativet och ytterligare åtgärder för att säkerställa bättre tillgång till och fullt utnyttjande av Europeiska socialfonden, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt. Parlamentet anser att dessa finansiella instrument bör förbli tillgängliga för alla medlemsstater och vid behov förstärkas, bland annat vad gäller utbildning, kompetensgarantin, barnfattigdom och nya oförutsedda utmaningar såsom integration av flyktingar på arbetsmarknaden. Parlamentet anser att regeln att anslå 20 % av de nationella ESF-anslagen för kampen mot fattigdom och social utestängning måste bibehållas.

42. Europaparlamentet efterlyser ytterligare EU-stöd för institutionell kapacitetsuppbyggnad, t.ex. när det gäller den sociala dialogen, det europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar, det elektroniska utbytet av socialförsäkringsuppgifter och forumet mot odeclarerat arbete, som på längre sikt kan utvecklas till ett europeiskt system för yrkesinspektioner. Parlamentet pekar i detta sammanhang på betydelsen av programmet för sysselsättning och social innovation (EaSI) och ESF:s stöd till relevant kapacitetsuppbyggnad på nationell nivå.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och EIB-gruppen att vidareutveckla investeringsplanen för Europa i syfte att stärka investeringar i åtgärder för ekonomisk återhämtning, nya arbetstillfällen av hög kvalitet, hållbar utveckling och sociala investeringar i människornas nuvarande och framtida förmåga att ta sig ut på arbetsmarknaden.

44. Europaparlamentet menar att de sociala följderna av den ekonomiska anpassningen inom euroområdet kan lindras och den uppåtgående ekonomiska och sociala konvergensen stärkas genom adekvat finansiering så att man undviker ytterligare försämring när det gäller ojämlikhet och medlemsstaternas tillväxtpotential och klarar av att hantera svåra makroekonomiska chocker samtidigt som konkurrenskraften och stabiliteten i medlemsstaternas ekonomier ökar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen, rådet och andra berörda organ att behandla denna fråga i kommande diskussioner.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sina förslag om den europeiska pelaren för sociala rättigheter i samband med offentliggörandet av den aviserade vitboken om framtiden för EU och EMU.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att vidta yttre åtgärder i linje med den europeiska pelaren för sociala rättigheter, särskilt genom att främja genomförandet av målen för hållbar utveckling i FN:s konventioner, ILO:s konventioner, de relevanta slutsatserna från G20, Europarådets relevanta konventioner och EU:s handelsavtal och strategiska partnerskap.

47. Europaparlamentet anser att den europeiska pelaren för sociala rättigheter bör antas 2017 i form av ett avtal mellan parlamentet, kommissionen och Europeiska rådet, med medverkan från arbetsmarknadens parter på högsta nivå, och bör omfatta en tydlig färdplan för genomförandet. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå mekanismer för adekvat medverkan av alla relevanta aktörer på alla relevanta nivåer när det gäller genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

o

o o

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.